

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Procopovici Augustin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

CIORBA Andrei XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.10.2019 – 17.03.2020;

Instanța de apel: 26.06.2020 – 15.07.2020;

Instanța de recurs: 08.09.2020 – 11.11.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 martie 2020, Ciorba Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4), lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea sau distribuirea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 4 ani.

S-a încasat de la Ciorba Andrei în beneficiul statului suma de 8400 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru expertizele efectuate în cadrul procesului penal.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Ciorba Andrei acționând în interes material, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, a săvârșit acțiuni prejudiciabile de circulație ilicită

a drogurilor, manifestată prin procurarea lor din diferite surse și comercializarea către alte persoane, începând cu o perioadă nedeterminată de timp.

Astfel, la 18.04.2019 aflându-se în sectorul Râșcani al mun. Chișinău, a comercializat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Bulat Andrian un pachetel cu substanță care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1692 din 07.05.2019, constituie substanță stupefiantă „metadon” în cantitate de 0,293 grame.

La 28.05.2019, în rezultatul percheziției corporale a lui Ciorba Andrei, efectuată în XXXXX, de la Ciorba Andrei a fost ridicat un flacon din sticlă cu inscripția „VALERIANA BORISOV” în care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2255 din 28.06.2019, s-au depistat urme de substanță stupefiantă „metadon”.

La 29.07.2019, Ciorba Andrei, continuând acțiunile sale prejudiciabile, aflându-se în regiunea XXXXX, a comercializat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate XXXXX un pachetel cu substanță care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3151 din 08.08.2019 reprezintă stupefiantă „metadon” în cantitate de 0,096 grame.

La data de 21.08.2019, Ciorba Andrei, continuând acțiunile sale prejudiciabile, aflându-se în regiunea XXXXX, a comercializat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Vremea Andrei, o substanță solidă, cu aspect de pulbere și bulgărași, de culoare albă, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3555 din 03.09.2019 reprezintă stupefiantă „metadon” în cantitate de 0,093 grame.

La 30.08.2019, Ciorba Andrei, aflându-se pe XXXXX, deținea asupra sa 8 pachetele cu substanță stupefiantă „metadon”, pe care le păstra cu scop de înstrăinare către alte persoane, iar observând angajații de poliție, le-a aruncat cu scop de a ascunde urmele infracțiunii. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3640 din 17.09.2019, în cele 8 pachetele conține substanța stupefiantă metadon, în cantitate de 3,164 grame. Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 cu ulterioarele modificări, metadon este în categoria substanțelor stupefiante, iar cantitatea ce depășește 1 gram constituie cantități deosebit de mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Procopovici Augustin în interesele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei decizii prin care Ciorba Andrei să fie achitat.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că, acuizarea nu a adus probe care să combată indubitabil versiunea inculpatului, că dânsul este un simplu consumator de droguri.

Sentiința are la bază declarațiile a doi investigatori sub acoperire, care sunt temeiul decisiv al condamnării. Ambii martori au declarat că au procurat substanțe narcotice de la Ciorba Andrei, fapt negat dă către ultimul. Din materialele dosarului rezultă că Ciorba Andrei a fost monitorizat o perioadă îndelungată de timp. Banii erau transmiși investigatorilor sub acoperire, iar ulterior drogurile erau ridicate de la aceștia. Achizițiile de control erau consemnate în procese verbale, însă organul de urmărire penală nu a efectuat/prezentat înregistrări audio/video din care să rezulte cu certitudine că Ciorba Andrei a înstrăinat substanțe narcotice, totodată, acesta nu a fost surprins în flagrant în momentul vânzării.

Susține că, declarațiile investigatorilor nu sunt susținute de nicio probă concretă. Toate procesele verbale prezentate de acuzare prin care s-au consemnat măsuri speciale de investigații au la bază informații furnizate de către investigatorii sub acoperire. Careva probe care să surprindă direct acțiunea lui Ciorba Andrei de a înstrăina nu au fost administrate

În condițiile în care potrivit învinuirii, investigatorii sub acoperire au intrat în contact cu Ciorba Andrei, respectiv, Ciorba Andrei le cunoaște chipul, nu este clar de ce a fost necesar de a le audia în condiții speciale. Astfel, Ciorba Andrei a fost în imposibilitate să prezinte versiunea sa referitor la relațiile sale cu acei martori, respectiv a fost în imposibilitate să se apere de învinuirea care i-a fost adusă

Mai indică că, în speță, de către partea învinuirii nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente care să confirme faptul că inculpatul a avut scop de înstrăinare a substanțelor narcotice. Nu s-a constatat transmiterea de către inculpat a drogurilor contra plată către consumatori, sau prin intermediul altor persoane. Or, după cum a menționat doar declarațiile investigatorilor sub acoperire nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare. Din aceste motive consideră că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Subsecvent, reține apărătorul că, din învinuire rezultă că inculpatul a comercializat 0,482 grame de metadon și a deținut în scop de înstrăinare 3,164 grame. Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 cu ulterioarele modificări, metadon este în categoria substanțelor stupefiante, iar cantitatea ce depășește 1 gram constituie cantități deosebit de mari.

Astfel, indică că referitor la cele 3,164 grame de metadon depistate la 30.08.2019 asupra lui Ciorba Andrei, acuzarea nu a invocat nici o probă și nici un argument că ar fi fost pentru înstrăinare, prin urmare, reieșind din faptele care-i sunt imputate lui Ciorba Andrei prin rechizitoriu, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) CP, întrucât lipsește semnul - proporții deosebit de mari.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020, apelul avocatului Procopovici Augustin în interesele inculpatului a fost respins ca fiind depus peste termen.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17.03.2020, a fost atacată cu apel de către avocatul Procopovici Augustin în interesele inculpatului la data de 22.06.2020.

În aceeași ordine de idei, Colegiul Penal menționează că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din data de 17.03.2020, inculpatul Ciorba Andrei și avocatul acestuia, Procopovici Augustin, nu au fost prezenți la data de 17.03.2020, când a avut loc deliberarea și pronunțarea sentinței pe cauză respectivă, deși, atât inculpatul, cât și avocatul acestuia au cunoscut cu certitudine că în ziua respectivă, instanța de apel se va pronunța asupra învinuirii aduse inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4), lit. d) Cod penal.

Mai mult ca atât, s-a remarcat că deși avocatul Procopovici Augustin a cunoscut că deliberarea și pronunțarea sentinței pe cauza penală de învinuire a lui Ciorba Andrei va avea loc la data de 17.03.2020, după pronunțarea sentinței, avocatul Procopovici Augustin nu s-a prezentat și nu s-a interesat de soarta dosarului, deși știa cu certitudine că la data de 17.03.2020.

Instanța remarcă că prin hotărârea Parlamentului din 17.03.2020, a fost declarată stare de urgență pentru perioada din 17.03.2020 până la data de 15.05.2020, respectiv în perioada stării de urgență, prin Dispoziția nr. 1 din 18.03.2020 pct. 1 și pct. 8 din Anexa, termenele de prescripție și de atac au fost suspendate sau nu încep să curgă pe întreaga perioadă a stării de urgență.

Or, în speță, s-a constatat că, sentința a fost pronunțată la data de 17.03.2020, ziua când a fost declarată stare de urgență în Republica Moldova, însă necătând la faptul că starea respectivă s-a finisat la data de 15.05.2020, avocatul nu s-a încadrat în termenul de 15 zile, din momentul când s-a finisat starea de urgență, însă a depus apel, tocmai la data de 22.06.2020.

S-a constatat că apelul declarat de avocatul Procopovici Augustin în interesele inculpatului nu s-a putut fi repus în termen, întrucât acesta nici nu a solicitat repunerea în termen a apelului declarat, mai mult ca atât, în cadrul ședinței de

judecată nu au fost elucidate careva motive prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală de repunere în termen, or, în cererea de apel lipsea careva motive întemeiate în vederea circumstanțelor de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde de voința titularului dreptului de apel (calamitate naturală, accident, boală, etc.)

Mai mult, art. 230 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Procopovici Augustin în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu dispunerea rejudecării în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că, în perioada de urgență apărătorul consulta pagina web a instanței în care lipsea sentința. Prin poștă în adresa apărătorului, sentința nu a fost expediată. După expirarea perioadei de urgență, apărătorul a aflat că sentința a fost pronunțată și transmisă în cancelarie. La 21.05.2020 a fost expediată scrisoare prin adresa electronică, prin care s-a solicitat copia sentinței, solicitare care a fost recepționată și confirmată. Sentința a fost primită la 04.06.20, fapt confirmat prin semnătura în dosar. Apelul a fost depus la 18.06.2020 prin poștă, a constatat că eronat instanța a indicat data transmiterii 22.06.2020.

Din aceste considerente consideră că apelul a fost depus în termen, fără ca apărarea să cunoască data pronunțării sau că a fost amânată ședința. Faptul că Judecătoria Chișinău a interzis accesul la ședința de pronunțare a hotărârii, iar apoi nu a prezentat sentința decât la 04.05.2020, nu poate fi imputată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor specificate de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și preia spre examinare doar acele recursuri care sunt declarate împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului cauzei, nefiind pasibile contestării deciziile prin care apelul a fost respins peste termen.

Din conținutul cererii de recurs, se constată că recurentul face trimitere la temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia sunt pasibile contestării cu recurs ordinar hotărârile adoptate de instanța de apel *în cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, criticând soluția instanței de apel preponderent din motivul că, în opinia sa, instanța eronat i-a respins apelul, ca depus peste termen, încălcându-i astfel dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal conchide că acestea sunt vădit nefondate, iar decizia instanței de apel este legală și întemeiată, în partea ce ține de respingerea apelului declarat de inculpat, ca tardiv, or în motivarea soluției adoptate s-a specificat că, potrivit art. 415 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, este în drept să respingă apelul, menținând hotărârea atacată, dacă acesta este tardiv.

Conform art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală și practicii judiciare despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel. În acest sens, se relevă că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza *Sutter vs. Elveția*, a statuat că de la data pronunțării hotărârii începe a curge termenul de exercitare a căii de atac. Mai mult ca atât, cu privire la necesitatea prezentării părților la pronunțarea integrală a sentinței, Colegiul ține să remarce că această chestiune este facultativă, adică părțile la dorință pot asista în ședință și primi o copia a hotărârii, sau ulterior se pot adresa pentru recepționarea acesteia, însă indiferent de prezentarea sau neprezentarea acestora, termenul de atac a hotărârii va curge începând cu ziua următoare pronunțării. Statuarea dată, nu este o „*concluzie a instanței care nu are suport legal*”, după cum susține recurentul, ci rezultă din analiza coroborată a prevederilor expuse de legislator în art. 402, 340 și 230 Cod de procedură penală.

În același context, instanța de recurs amintește că, potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, raportat la explicațiile date de Curtea Supremă de Justiție în

deciziile sale, la calcularea termenului de apel se aplică sistemul de unități libere (zile libere) cu posibilitatea prelungirii termenului până la prima zi lucrătoare, dacă acesta urmează să se sfârșească într-o zi nelucrătoare. La calcularea termenului de apel, nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Or, la calcularea termenului de apel determinant este constatarea momentului de la care începe să curgă acesta. Regula generală în acest sens prevede că termenul începe să curgă pentru părți din ziua următoare în care a fost pronunțată sentința.

În cauza deferită judecării se constată că inculpatul și apărătorul Procopovici Augustin au fost prezenți la ședința primei instanțe din 24.02.2020, în care instanța a dispus pronunțarea sentinței la data de 17.03.2020 (vol-II, f.d. 115), aceasta fiind confirmată prin recipisa, în care este semnătura apărătorului, ce denotă că părțile semnate sunt înștiințate despre ședința de judecată care va avea loc la 17.03.2020 ora 15:00 (vol-II, f.d. 116). La data enunțată, părțile nu s-au prezentat, instanța pronunțând sentința motivată (vol-II, f.d. 118).

Se specifică că, prin hotărârea Parlamentului din 17.03.2020, a fost declarată stare de urgență pentru perioada din 17.03.2020 până la data de 15.05.2020, respectiv în perioada stării de urgență, prin Dispoziția nr. 1 din 18.03.2020 pct. 1 și pct. 8 din Anexa, termenele de prescripție și de atac au fost suspendate sau nu încep să curgă pe întreaga perioadă a stării de urgență.

La dosar este cererea avocatului Procopovici Augustin din 21.05.2020, prin care se solicită eliberarea copiei sentinței, acceptată în aceeași zi de Judecătoria Buiucani (vol-II, f.d. 136), iar la 05.06.2020 a ridicat copia sentinței. Cererea de apel a fost depusă prin poștă, la Curtea de Apel fiind recepționată la data de 22.06.2020 fapt confirmat prin ștampila aplicată pe cerere (vol-II, f.d. 137).

În acest context, Colegiul stabilește că, instanța de apel corect a statuat că termenul de declarare a apelului de 15 zile, a expirat pentru apelant, iar declarând apel la 22.06.2020, partea a omis termenul legal de depunere a acestuia, întrucât sentința din 17.03.2020, a fost pronunțată integral în cadrul ședinței de judecată din aceeași zi, la care partea nu a fost prezentă, din motive imputabile acesteia.

În contextul dat, se resping alegațiile apărării precum că el nu a avut acces la ședința de judecată de către prima instanță. În același context, este relevat de a specifica că, Curtea de la Strasbourg în hotărârea *Bodiu vs. Republica Moldova* din 18 iunie 2019, s-a expus asupra importanței interpretării termenelor procedurale menționând *inter alia* că părțile ar trebui să ia măsuri la intervale rezonabile pentru a solicita informații cu privire la evoluția procedurilor judiciare în care sunt implicate. În orice caz, instanțele naționale trebuie să verifice dacă motivele pentru

extinderea unui termen procedural ar putea justifica ingerința în principiul autorității de lucru judecat, în special în cazul în care legislația internă nu limitează marja discreționară a instanțelor în privința timpului sau a motivelor prelungirii termenului.

Subsidiar la cele consemnate supra, se reține că termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită exhaustiv prin lege. Termenul respectiv este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși apelul a fost declarat după expirarea termenului, acesta urmează a fi respins ca declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, însă, la caz, această din urmă premiază nu s-a confirmat.

Corect instanța de apel a menționat că în apel nu s-au invocat motive întemeiate ce ar fi determinat întârzierea declarării apelului, astfel, instanța fiind în imposibilitate să repună în termen cererea inculpatului.

Mai mult, conform art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Relevante în acest sens sunt și unele aspecte ale principiului securității raporturilor juridice ce se conțin în hotărârea CtEDO din 05 iunie 2012 în cauza *Ghinea contra Moldovei*, unde s-a statuat că: „... *principiul egalității armelor, care reprezintă unul din elementele noțiunii mai largi a procesului echitabil – presupune că fiecare parte beneficiară de o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cazul în condițiile, că nu ar pune-o într-un dezavantaj substanțial în raport cu cealaltă parte.*” Prin alte cuvinte, aplicarea regulilor referitoare la termenele limită este de natură să aducă atingere principiului egalității armelor în cazul în care părțile nu beneficiază de aceleași mijloace pentru a-și susține argumentele în fața instanței.

Din atare considerente, instanța de recurs, făcând trimitere la art. 420 Cod de procedură penală, care stipulează că recursul este o cale ordinară de atac ce poate fi folosită împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului cauzei și nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora părțile nu au folosit calea apelului, sau apelul a fost respins peste termen, va dispune inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Procopovici Augustin în numele inculpatului, considerându-l ca vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Procopovici Augustin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe CIORBA Andrei XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 decembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion